

> update

UITGEBREID AANDACHT
VOOR 'DESIGN IN DEN
NIEDERLANDEN' IN FORM

> Het Duitse designtijdschrift 'form' besteedt in zijn aprilnummer volop ruimte aan het Nederlands design. In ongeveer twintig pagina's passeren negen thema's de revue: zoals Nederland, een designparadijs?; Thema's en trends in het Nederlandse design; interview met Wim Crouwel over public design; een portret van Willem Sandberg en een 'lekker' artikel over taarten van Nederlandse ontwerpers, u wel bekend.

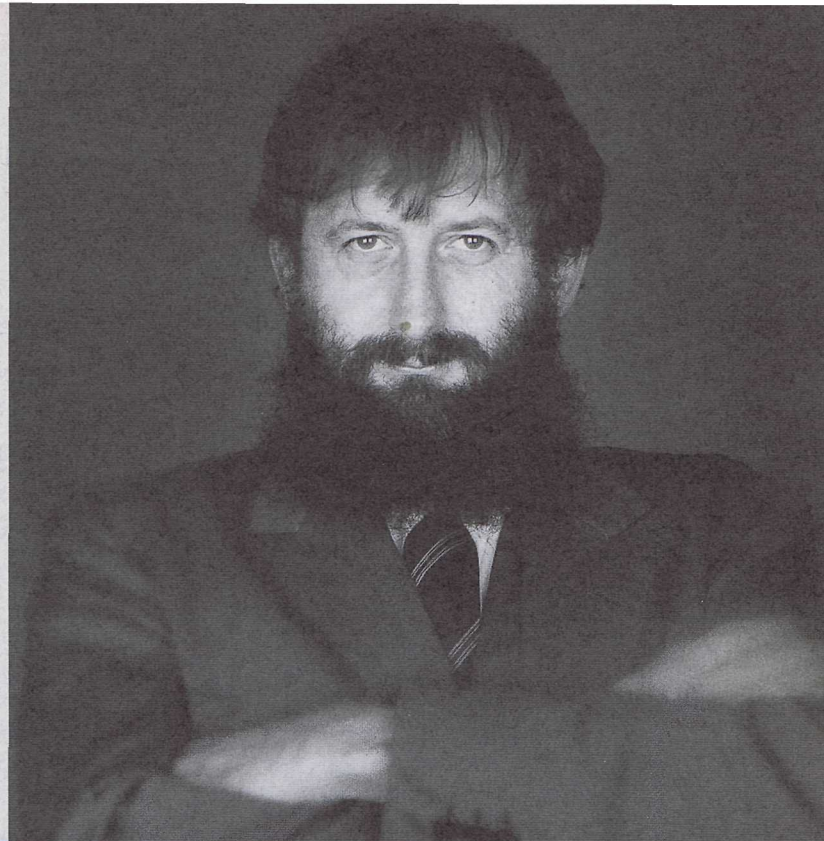
'IF PRIZE' VOOR ETTORE
SOTTASS

De 'iF prize', Duitslands meest begeerde jaarlijkse design award (eerste uitreiking 1990) wordt dit jaar uitgereikt aan de Italiaanse vormgever Ettore Sottsass voor zijn voorbeeldige bijdragen op het gebied van produktontwerpen.

Naar aanleiding van deze uitreiking zal er een tentoonstelling plaatsvinden van recent werk van Sottsass en zijn studio onder de naam 'Sottsass at work', vanaf 16 maart in het iF pavilion bij de Hannover Exhibition Grounds. De prijsuitreiking zelf zal plaatsvinden tijdens de opening van de Hannover Messe op 20 april.

Sottsass heeft zich als eerste losgemaakt van de dogma's van de Bauhaus traditie, was de medeoprichter van de Memphis Group en is, volgens de jury, nog steeds een voorbeeld voor de jongste generatie van ontwerpers.

Informatie: iF Industrie Forum Design Hannover, Brunhilde Ringe, tel: 00 49 511 8932400

MICHELE DE LUCCHI BEZOEKT NEDERLAND

Humaan design na Memphis

> 'Ah.. Memphis.. dat is jaaaaren geleden.' verzucht de Italiaanse ontwerper, 'architetto' Michele De Lucchi (1951) en hij maakt een wegwuivend gebaar. De Lucchi, onder meer hoofd design bij Olivetti, was even in Nederland voor de presentatie van drie 'uitdagende scenario's' van het kantoor van de toekomst in de Rotterdamse Kunsthal (zie: Items VAK 1/1994).

Niet alleen De Lucchi's kloeke baard, ook zijn opvattingen hebben sinds de officiële opheffing van Memphis in 1990 bijkans profetische afmetingen aangenomen. Vriendelijk doceert hij: 'Ik sta nog steeds achter idealen uit die tijd. De industrie moet design niet als verkoopargument inzetten. Design dient een onafhankelijke kunst-discipline te zijn, wat extra's toevoegen aan het leven. Met Memphis wilde ik consumenten hun verborgen creativiteit laten ontdekken door gebruiksvoorwerpen een speelgoed-uiserlijk te geven, citerend uit de Walt Disney-beeldtaal. Maar het shockeffect van dergelijke 'crazy chairs' is inmiddels achterhaald... Overigens was Memphis niet alleen een anti-beweging. Niemand heeft bijvoorbeeld zoveel research naar kunststof gedaan als wij'. Behalve voor Olivetti ontwierp De Lucchi in de periode na Memphis voor respectabele opdrachtgevers als Arflex, Artemide (de bekende 'hijskraanlamp' Tolomeo), Kartell, Matsushita, Deutsche Bank en Vitra. In hoeverre de andere ex-Memphis-leden zich ook tot 'serius design' bekeerden weet De Lucchi niet. 'Ik volg ze niet zo. Zij waren destijds al meer ambachtelijk georiënteerd dan Ettore (Sottsass) en ik. Wij waren als oprichters de enigen met een technische achtergrond. Ettore zie ik regelmatig. Hij maakt zich tegenwoordig zorgen om de weinige tijd die hem als 77-jarige nog gegeven is...'

Stilaan ging de maatschappelijke verantwoorde-

lijkheid van de ontwerper zich scherper voor De Lucchi aftekenen. 'Je moet in je werk een afspiegeling zijn van de tijd waarin we leven. Meer denken over groepsprocessen dan over het individu. Ontwerpen vanuit je ziel. Design moet 'soul' hebben.

De jaren tachtig gingen voorbij en daarmee veeleed ons optimisme. Of er nog iets te provoceren valt? Met de verantwoordelijkheid voor het behoud van onze aarde denk ik eigenlijk niet dat wij ontwerpers ons enige provocatie kunnen permitteren. We ontwerpen namelijk niet langer alleen produkten, maar steeds meer ook menselijk gedrag.

Wat mij nu intrigeert is dat wij met het vormgeven van de informatietechnologie anticiperen op de ambities van de volgende generatie.'

En zo belandt De Lucchi bij de drie alternatieve kantoorconcepten, die Stefano Marzano (Philips) en hij - goede vrienden, ook buiten het werk - ontwikkelden. 'De computer nam mensen veel werk uit handen, vergemakkelijkte het leven maar isoleert ook. Het kantoor moet weer een ontmoetingsplaats worden. Staande begrippen als huis en kantoor gaan door elkaar lopen. Als je thuis voor je baas aan je pc werkt, waar eindigt het kantoor dan en begint het huis, de evocatie van onze persoonlijkheid?'

Vier jaar na Memphis blijkt Michele De Lucchi een beminnelijke 'humane ontwerper' te zijn geworden, die zoekt naar antwoorden. 'Ik realiseer mij geregeld hoe jong en kwetsbaar design eigenlijk nog is. Negentig procent van de consumenten weet überhaupt niet waar het begrip eigenlijk voor staat. Ja, jullie met zo'n mooi blad en ik... Wij proberen die kloof te verkleinen. Wij zijn pioniers...'